О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 28816

гр. София, 16.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 3 състав,** в закрито заседание на 16.07.2026 г. в следния състав:

като разгледа дело номер **8724** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Г. А. Б. от [населено място], чрез адв. Ц. Б., срещу Заповед № 26-4332-002967 от 15.06.2026 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи, с която по отношение на жалбоподателяе приложена принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 4 ЗДвП – изземване на свидетелството за управление на водач на МПС, на който са му отнети всички контролни точки и не е изпълнил задължението си по чл. 157, ал. 4 ЗДвП.

С жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на посочената заповед, разпределено на дежурен съдия. Искането се основава на твърдение, че от предварителното изпълнение на акта ще настъпят за адресата му значителни и трудно поправими вреди.

Искането е процесуално допустимо. Подадено е от надлежна страна, в рамките на висящо съдебно производство по оспорване законосъобразността на акта, чието спиране на предварителното изпълнение се иска (арг.: чл. 166, ал. 2 АПК).

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП обжалването на заповедите, с които се прилагат ПАМ по чл. 171 с.з. се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Алинея 6 на същата разпоредба посочва, че подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Т.е. предварителното изпълнение на заповедта е допуснато по силата на закона.

В ЗДвП не са предвидени основанията за спиране на допуснатото предварително изпълнение, поради което следва да намерят приложение общите норми на чл. 166, ал. 2 и 4 АПК, съгласно които съдът може да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като изпълнението

може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. При липса на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането, съдебната практика е извела, че тези последици следва да са от такова естество, че да могат да се противопоставят на значимостта на целите, които законът поставя с предварителното изпълнение.
ПАМ са вид административна принуда. При тях се реализира диспозицията на правната норма, в конкретната хипотеза - чл. 171, т. 4 ЗДвП. В случая, законодателят е оценил прилагането на процесната ПАМ като породено от деяние с висока степен на обществена значимост. В тази насока допуснатото по закон предварително изпълнение на тази ПАМ е за защита на особено значими ценности и права. Безспорно, изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона или по разпореждане на административния орган, винаги въздейства негативно върху правната сфера на адресата. Това негативно въздействие подлежи на доказване във всеки конкретен случай. Фактите, които жалбоподателят излага като противопоставими, следва да са със същата степен на значимост. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166 АПК на актове по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.
В конкретния случай жалбоподателят не сочи и не представя доказателства за конкретни вреди, които биха могли да му бъдат причинени от предварителното изпълнение на обжалваната заповед. Искането му се основава единствено на твърдения за търпени вредни последици, без те да са подкрепени със съответните документи. При тази доказателствена непълнота съдът не може да прецени дали твърденията в искането за спиране отговарят на действителността и доколко установяват факти, обосноваващи извод за настъпване на вреди, противопоставими като степен на значимост на защитимите от законодателя.
Следва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 166, ал. 2, изр. 2 АПК предвижда спиране на изпълнението само въз основа нови обстоятелства, т. е. такива, които са възникнали след издаване на ЗППАМ. Такива обстоятелства не са релевирани в искането, нито са представени доказателства за наличието на такива.
В обобщение настоящият съдебен състав преценява искането на Н. С. Н. за спиране на обжалваната ЗППАМ за неоснователно, поради което следва да се отхвърли.
Така мотивиран съдът,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Г. А. Б. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед №

26-4332-002967 от 15.06.2026 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи.
Определението може да бъде обжалвано с частна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.
Препис от определението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.